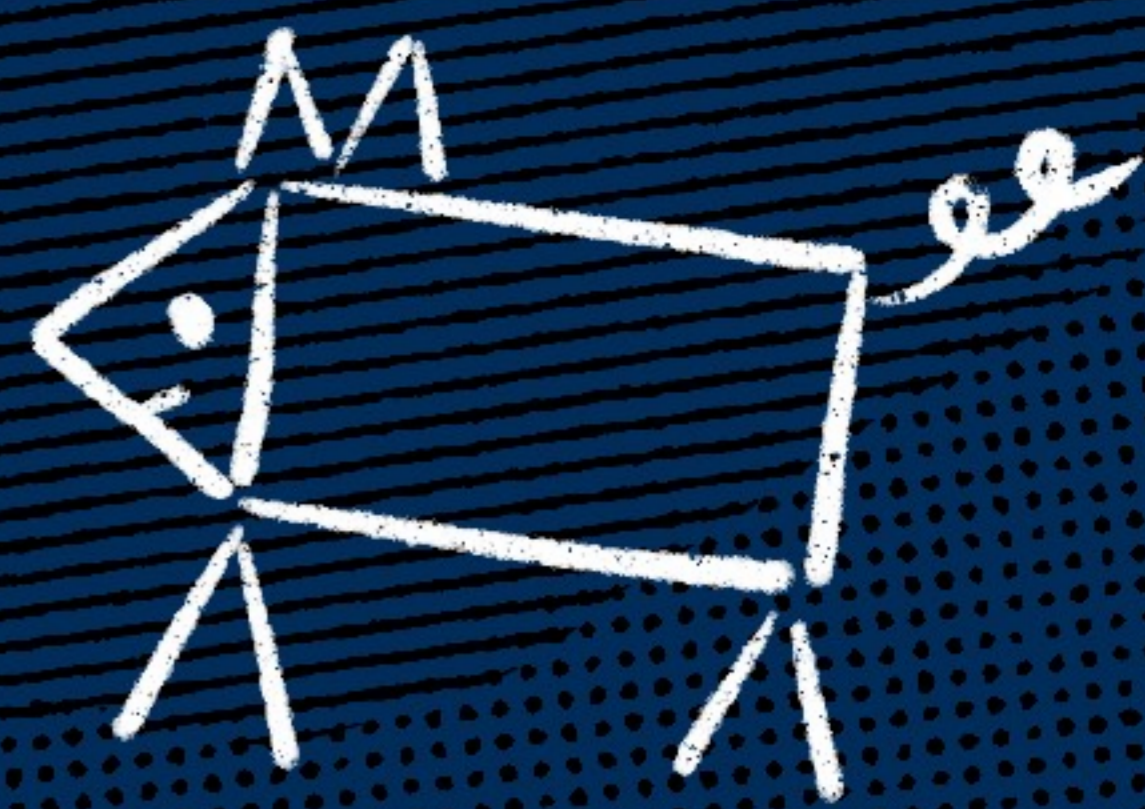
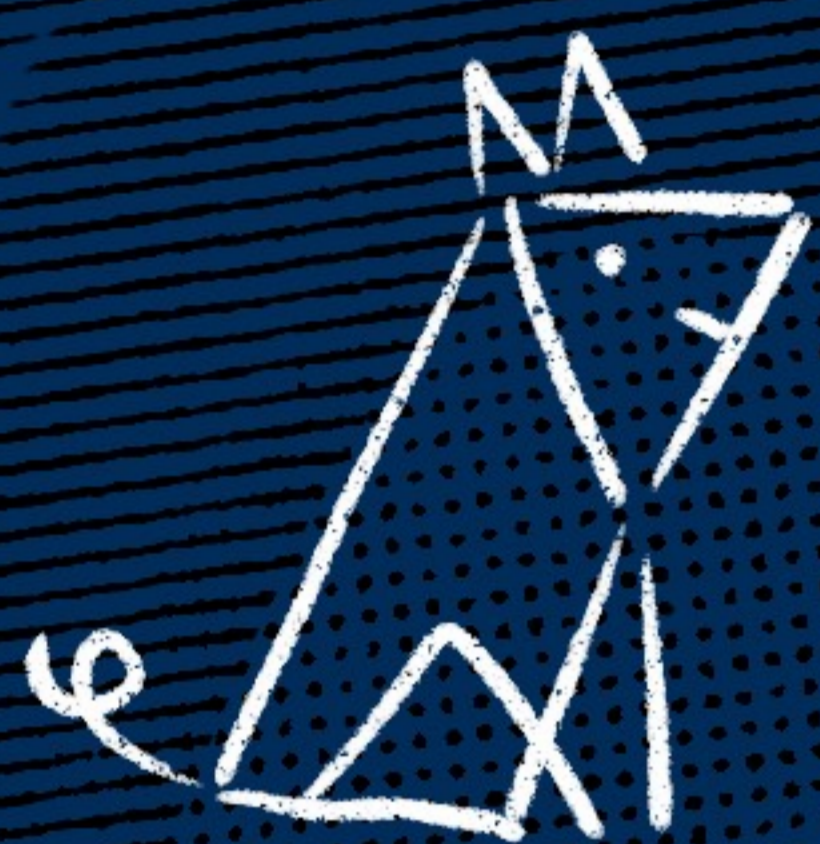

čierna

sviňa

prezlečená
za
psa

It's
all
about
me

andrea
andy
ostrihoňová

Andrea „Andy“ Ostrihoňová

ČIERNA SVIŇA PREZLEČENÁ ZA PSA

Autor: © Andrea Ostrihoňová

Obálka: © Juraj Gašperek

Anotácia: Mirka Straková

Jazyková korektúra: Hana Malecová

Redakčné úpravy: Peter Fašung

Vydal: © Eruditio spol. s r.o., Bratislava 2024

Web: www.eruditio.sk

e-mail: eshop@eruditio.sk

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy nemôže byť reprodukováná bez súhlasu vydavateľa.

Prvé vydanie.

© Grafická úprava: Lukáš Vančo

ISBN 978-80-69037-07-6

čierna

sviňa

**prezlečená
za**

psa

andrea

'andy'

ostrihoňová

Kérka v uchu s dvojciferným číslom, čip medzi lopatkami a pas spoločenského zvieratá. Čierna sviňa prezlečená za psa nie je len tak „héjtypocém“ psica z ulice. Má urodzený pôvod, aj keď jej potravinové preferencie tomu nezodpovedajú. Narodená na Slovensku, no rodokmeň má medzinárodný. Mama pochádza z Ameriky a tata z Česka.

V plemennej knihe má napísané louisianský leopardí pes. Obvykle bývajú viacfarební. Najcennejší bývajú strakatí, ktorí vyzerajú ako zošivaná patchworková deka. Mávajú modré oči, alebo jedno oko modré a druhé hnedé. Obe hnedé sa považujú za nudnú kombináciu.

Milujem vodu. Veď som v znamení Rýb. Oblubujem plávanie v otvorených vodných plochách, kajaky, splavy. Som ako vodník, ktorý musí mať jeden šos fraku stále mokrý. Plávam celoročne a očakávam to aj od svojho blízkeho okolia. Vraví sa, že pes sa podobá na majiteľa. Nečudo, ak si človek vyberá psa podľa svojej povahy. S vodným nastavením som pristupovala k výberu psa číslo dva aj ja.

Čierna sviňa má byť potomkom stredovekých bojových psov, ktoré španielski dobyvatelia zanechali v Louisiane, v oblasti pri jazere Catahoula. Tí sa spárili s miestnymi divokými psami a louisianský leopardí pes bol na svete. Okolo spomínaného jazera sa rozprestiera oblasť močiarov a vraj preto majú tieto psy plávacie blany medzi prstami na labkách. Dokážu stiahnuť pazúry ako mačky a prichytiť sa o podlažie. Takže zvládnu liezť po poriadne šikmých plochách a zároveň vedia plávať.

Moje chlpaté pažravé sa vlastným menom volá California Crystal. No čo vám poviem, meno ako pre gogo tanečnicu pri tyči. Rovno som ju premenovala podľa americkej babičky. Psica je čierna s trochou hnedožltej na labkách a bielou hviezdikou na hrudi. Na staré kolená, ehm, labky, má tej bielej farby v srsti trochu viac. A hnedé oči.

Pokúsila som sa s ňou zúčastniť na psej súťaži. Jedinej. Mali sme toho obe plné zuby. Čakať, pózovať, stále čakať... Na výrok rozhodcu: „Chovateľsky nepríťažlivá farba.“ Cítila som sa urazená aj za ňu. Akože len zošivanec s jedným okom modrým a druhým hnedým je sexi?!

„A zle nosí uši!“ Myslela som si, že stačí, keď ich má na hlave na správnom mieste. Trt krtí! Poukázal na to, že jej v pokoji visia len tak. Majú sa držať trochu od hlavy.

No, moji zlatí chovateľskí odborníci, budeme my obe, nepríťažlivo sfarbené, s rovnako farebnými očami a s ovísajúcim všeličím, chodiť inam. Trebárs na autorské čítania z tejto knihy. Pôjdeme spolu, veď i ona má do toho čo brechať. A ktovie, možno raz bude mať aj svoj brehcast.

Už keď bola psica¹ malé prasiatko, ehm, šteniatko, boli tu náznaky, že nepôjde o bežného psieho jedinca. Od útleho veku odmietala aportovať. Naháňanie loptičky a vôbec celú tú činnosť vykonávanú na základe povelu „Dones!“ považuje za trápnu a ponížujúcu. Za jedinú aktivitu blížiacu sa hre možno v jej podaní považovať naťahovanie sa o kus zauzleného lana, alebo hračku predĺženého tvaru, ktorú je ľahké uchopiť do zubov a myksľovať celým človekom.

Ako drobný štvornohec jasne preferovala deštrukčný princíp – roztrhať, prehryzť. Toto ničiteľstvo jej prinieslo ročný pobyt v kletke počas neprítomnosti ľudskej posádky v byte. Kletka bola plne vybavená vankúšikmi, hračkami a žižlákmi a bola taká veľká, že sa do nej pohodlne zmestil dospelý človek s potrebným vybavením, čiže ja s fľašou vína, pohárom a knihou².

Trestný pobyt si vyslúžila za prečiny typu prehryznutie TV kábla, alebo zničenie súpravy nohavičiek Viktórie Tajnej, ktoré vytiahla z koša na pranie a rozžula. Najviac sa na rozsudku podpísala totálna likvidácia mojich gumákov na venčenie. Uznávam, že vzor strieborných lebiek na čiernom pozadí nemusel vyhovovať jej estetickým požiadavkám, ale mne sa tie gumáky páčili.

Po prekonaní pubertálneho obdobia vzdoru voči okoliu, ktoré sa podarilo zvládnuť aj vďaka spomínanému retenčnému zariadeniu, sa Čierna sviňa prezlečená za psa upokojila a prestala likvidovať hmotný majetok svojich ľudí – Mojej najmilšej, Vtedynajdrahšieho a mojej maličkosti. Naďalej však odmietala aportovať a maznala sa len výnimočne a v čase, keď to vyhovovalo jej.

Keď sa mi začala zdať akási citovo deprivovaná, usúdila som, že je potrebné zadovážiť jej nejakú interaktívnu psiu hračku. Strávi zmysluplne čas, keď je sama doma, a rozvinie sa u nej logické myslenie, aby sme sa postupne mohli začať hrať s legom.

Po preštudovaní možností padla voľba na plastovú fľašu, ktorá má v hrdle umiestnený obojstranne zauzlený povraz. Poťahovaním povrazu si pes vyťahuje maškrtky z fľaše. Fľaša je z tvrdého plastu a jej hrdlo chráni gumený lem s ostňami. Dno sa dá odskrutkovať, aby sa mohli maškrtky jednoducho vložiť do hračky. Viem, že recenzie typu „*Náš psík sa s tým nadšene hrá už 2 roky.*“, „*Skvelé na pobavenie zvieratka.*“ a tak ďalej, si predajcovia píšú sami, no aj tak sa mi to zdalo vhodné pre hlbavý introvertný typ zvieratá, akým Čierna sviňa nesporne je.

Zariadenie som uviedla do činnosti vložením maškrt a odovzdala do papule netrpezlivého psa. Dve hodiny sa z peľachu ozývalo búchanie, vŕzganie a mľaskanie. Potom doniesla prázdnu fľašu. Úplne prázdnu. Odhryzla ochranný gumený lem, prehryzla povraz, ten zapadol do fľaše a celú náplň na jeden šup vysypala.

---

¹ Botanici medzi čitateľmi snád odpustia a nebudú si pri čítaní predstavovať pobiehajúcu, v trsoch rastúcu planú horskú trávu druhu *Nardus stricta* (psica tuhá).

² Podrobné informácie pre mamičky na materskej o type, rozmeroch a odolnosti kletky máme v redakcii. Pozn. vydavateľa.

Nasledujúcu noc fľašu inteligentne schovala tak, že som ju nemohla ani za svet nájsť. Hrali sme sa na psiu schovku. Teplo, teplo, zima, zima. Hračka sa zviditeľnila v časopriestore až o tri dni odsunutím televízora. Prehodnotila som prvotný zámer a zakúpila väčšie maškrtky, ktoré prejdú hrdlom fľaše len pod určitým uhlom. Naplnenú hračku som pred odchodom do práce odovzdala psiemu riešiteľovi. Už na chodbe som počula, ako sa ju pokúša rozbiť hádzaním z gauča na podlahu.

Po príchode z práce bola fľaša prázdna. Pedantnou prácou zubov zväčšila vnútorný obvod hrdla a umožnila maškrtám plynulý pohyb smerom von. Ďalší deň som hru skomplikovala zaštipľovaním hrdla fľaše papierovou kuchynskou utierkou. Že to bol slabý hlavolam, som zistila ešte vo dverách bytu. Doniesol sa ku mne zvuk maškrt dopadajúcich na zem. Pritvrdila som a štupeľ z papierovej utierky som odstrihla tak, aby ani kúsok nevytíčal. Nepýtajte sa ma, ako to dokázala, ale poobede bol papierový štupeľ zatlačený do fľaše a maškrtky vyžraté.

Začínam sa obávať, že čo nevidieť si Čierna sviňa prezlečená za psa odkopíruje číslo môjho bankového účtu a začne si, v rámci ďalšieho kola hry, objednávať žrádlo na internete sama.